

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **obec Rantířov**
sídlem Rantířov 78, 588 41 Vyskytná nad Jihlavou
zastoupené advokátem Mgr. Petrem Šmídem
sídlem Dvořákova 1927/57, 586 01 Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

za účasti: **M-KOVO s.r.o.**
sídlem Rantířov 143, Vyskytná nad Jihlavou
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Ondrušem
sídlem Bubeníčкова 502/42, Brno

o žalobě na určení, že „*nezajištění předložení správního spisu Magistrátu města Jihlavy sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022 žalovaným k projednání a rozhodnutí o odvolání společnosti M-KOVO, s. r. o., proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 24. 10. 2022, čj. MMJ/SÚ/180375/2022-Lau, v době od 6. 1. 2023 do 23. 11. 2023 a nevydání rozhodnutí žalovaným o odvolání společnosti M-KOVO, s. r. o., proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 24. 10. 2022, čj. MMJ/SÚ/180375/2022-Lau, sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022, v době od 5. 2. 2023 do právní moci usnesení Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 20. 12. 2023, čj. MMR-85882/2023-83,*“ bylo nezákonným zásahem

takto:

- I. Připouští se změna žaloby podané dne 27. 11. 2023 na ochranu před nečinností žalovaného v odvolacím řízení proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy o odstranění stavby automatické linky galvanického zinkování a černění v obci Rantířov, vydaném v řízení sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022, tak, že nově jde o žalobu na určení, že „*nezajištění předložení správního spisu Magistrátu města Jihlavy sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022 žalovaným k projednání a rozhodnutí o odvolání společnosti M-KOVO, s. r. o., proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 24. 10. 2022, čj. MMJ/SÚ/180375/2022-Lau, v době od 6. 1. 2023 do 23. 11. 2023 a nevydání rozhodnutí žalovaným o odvolání společnosti M-KOVO, s. r. o., proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy ze dne 24. 10. 2022, čj. MMJ/SÚ/180375/2022-Lau, sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022, v době od 5. 2. 2023 do právní moci usnesení Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 20. 12. 2023, čj. MMR-85882/2023-83,*“ bylo nezákonným zásahem.

- II. Žaloba se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni se ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Soud vyzývá zástupce žalobkyně, aby sdělil číslo účtu pro vrácení soudního poplatku ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 27. 11. 2023 se žalobkyně u Krajského soudu v Brně domáhala ochrany před nečinností žalovaného v odvolacím řízení proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy o odstranění stavby automatické linky galvanického zinkování a černění v obci Rantířov, vydaném v řízení sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022. Podstata sporu spočívala v tom, že Magistrát města jhlavy jako stavební úřad nařídil rozhodnutím ze dne 24. 10. 2022 společnosti M-KOVO, s. r. o., aby odstranila nepovolenou stavbu automatické linky galvanického zinkování a černění v obci Rantířov. Dne 7. 12. 2022 proti tomu společnost M-KOVO podala odvolání. Stavební úřad však toto odvolání ani správní spis nepostoupil žalovanému jako svému odvolacímu orgánu. A ani přes podněty na ochranu před nečinností, které obec adresovala jak žalovanému, tak i jeho nadřízenému orgánu, Ministerstvu pro místní rozvoj, nebylo o podaném odvolání do dne podání žaloby na ochranu před nečinností žalovaného (tj. do 27. 11. 2023) rozhodnuto.
2. Dne 22. 2. 2024 obdržel soud návrh žalobkyně na změnu žaloby. ten vychází z toho, že ministerstvo pro místní rozvoj pověřilo k projednání odvolání a rozhodnutí o něm Krajský úřad Jihočeského kraje, a to usnesením ze dne 20. 12. 2023. Jak žalobkyně tedy již nemůže požadovat, aby soud uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci původnímu žalovanému. Proto chce změnit svou žalobu tak, že se nově domáhá, aby soud deklaroval, že dosavadní nečinnost žalovaného představovala nezákonný zásah. K možnosti změny žaloby v této situaci žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2020, čj. 1 Afs 22/2020-34, č. 4040/2020 Sb. NSS.
3. Krajský soud změnu žaloby připustil. Vyšel z § 95 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), podle něhož soud nepřipustí změnu návrhu, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu. Jiný přímý korektiv dané ustanovení neobsahuje, a musel by vyplynout z povahy konkrétního řízení či zásad zákona. Jelikož skutková tvrzení žalobkyně zůstávají totožná, pouze se má změnit právní kvalifikace, resp. forma soudní obrany proti jednání žalovaného, nenalezl soud žádný důvod, proč by změnu žaloby nemohl připustit.
4. Následně soud přistoupil k posouzení nově formulované žaloby a dospěl k názoru, že je na místě ji odmítnout. Vyšel při tom z judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu.
5. Tato judikatura stojí na stanovisku, že správní soud nemůže ve výroku rozsudku o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem vyslovit nezákonnost správního rozhodnutí, nečinnosti či opatření obecné povahy. „*K tomu mu chybí zákonný podklad, který ke své činnosti potřebuje dle čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny*“ [nález sp. zn. III. ÚS 2634/18 ze dne 15. 1. 2019 (N 7/92 SbNU 52)]. Pokud by správní soudy považovaly původní nečinnost správního orgánu při vydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení (§ 79 odst. 1 s. ř. s.) od

okamžiku, kdy tato nečinnost byla ukončena a příslušné rozhodnutí nebo osvědčení bylo vydáno, za nezákonný zásah a přisvojovaly by si oprávnění deklarovat nezákonnost takového „zásahu“, obcházeły by tím zmiňovaný nedostatek pravomoci k takovému deklaratornímu rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2020, čj. 5 As 138/2020-80, č. 4033/2020 Sb. NSS). *„Za situace, kdy deklarování nezákonnosti nesprávného úředního postupu výrokem soudního rozhodnutí není podmínkou ani pro případné uplatnění nároku na náhradu škody, příp. nemajetkové újmy dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, není ... zřejmé, jaký význam by takový deklaratorní výrok správního soudu pro stěžovatele měl mít“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2016, čj. 5 Afs 208/2016-25).

6. Naopak nesprávný je odkaz žalobkyně na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 22/2020-34. Zde totiž Nejvyšší správní soud výslovně uvedl (v bodě 41): *„Posuzovaná věc ... je tedy natolik specifická, že na ni nelze vztahovat žádný z obecných judikатурních závěrů ... týkající se změn žalobních typů v řízení před krajskými soudy. Druhou stranou téže mince je pak nutně to, že závěry obsažené v tomto rozsudku nelze jakkoli přenášet na jiné, „běžné“ procesní situace nastávající v řízeních před krajskými soudy, ale naopak je nutno je aplikovat jen a pouze na nyní posuzovanou situaci nebo situace srovnatelné.“* Nynější situace je právě oním „běžným“ případem. Nástrojem k nápravě případné majetkové či nemajetkové újmy, kterou žalobkyně v důsledku uváděné nečinnosti žalovaného mohla utrpět, je zmiňované řízení o její náhradě podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.
7. Podle názoru soudu se proto v daném případě (tvrzená nečinnost byla fakticky ukončena) nejedná o zásah do práv žalobkyně, který by bylo možné žalovat ve správním soudnictví. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí: *„Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“* Již na základě samotných žalobních tvrzení je podle soudu možno uzavřít, že zásahová žaloba je v nynější věci nepřipustná. S ohledem na nedostatek pravomoci správního soudu je proto na místě ji odmítnout pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
8. Soud pro úplnost podotýká, že žalobkyně by nemohla lepšího procesního výsledku dosáhnout ani v případě, že by soud změnu žaloby nepřipustil a ponechal ji v režimu žaloby nečinnostní. Jelikož tvrzená nečinnost žalovaného skončila předělením věci jinému správnímu orgánu, musela by žalobkyně buďto vzít svou žalobu zpět, takže soud by řízení zastavil, nebo – pokud by tak neučinila – by soud musel nečinnostní žalobu zamítnout, jelikož její důvodnost by posuzoval podle skutkového stavu k datu vydání svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
9. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
10. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku má oporu v § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle něj soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, a to ve lhůtě plynoucí z § 10a odst. 1 tohoto zákona.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. 4. 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu